

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.779 van 19 mei 2016
in de zaak A. 216.841/VII-39.465.**

In zake : de NV DEBA SQUARE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rik Depla
 kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis - Brugge
 Karel van Manderstraat 123
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE DE PANNE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Kristiaan Vandenbussche en Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 september 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente De Panne van 6 juli 2015 om geen convenant af te sluiten met de NV Deba Square voor de vestiging van een kansspelinrichting klasse II, gelegen aan de Kerkstraat 60 te De Panne.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Elyn, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sandro Di Nunzio, die loco advocaten Paul Aerts en Kristiaan Vandenbussche verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een kansspelinrichting klasse II aan de Albert I laan 205 te Nieuwpoort. Zij wenst deze inrichting te verplaatsen naar een andere locatie, meer bepaald naar de Kerkstraat 60 te De Panne.

3.2. Luidens artikel 4, § 1, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers (hierna: kansspelwet) is het verboden om een kansspelinrichting te exploiteren zonder voorafgaande vergunning van de Kansspelcommissie die overeenkomstig deze wet is toegestaan en behoudens de uitzonderingen door de wet bepaald.

Overeenkomstig artikel 25, punt 2, van dezelfde wet is voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal, een vergunning klasse B vereist. Gelet op artikel 21, § 1, van de kansspelwet, spreekt de Kansspelcommissie zich, bij een met redenen omklede beslissing, uit over de aanvragen tot toekenning van een dergelijke vergunning. Luidens artikel 21, § 2, van dezelfde wet gaat die commissie bij haar uitspraak na of al de door deze wet bepaalde voorwaarden met betrekking tot de aanvrager en de beoogde vergunning zijn vervuld. Volgens artikel 34, derde lid, van dezelfde wet moet de uitbating van een kansspelinrichting klasse II geschieden krachtens een convenant dat voorafgaandelijk wordt gesloten tussen de gemeente van vestiging en de uitbater.

3.3. De verzoekende partij verzoekt op 17 juni 2015 aan de gemeente De Panne om een convenant af te sluiten met betrekking tot de exploitatie van een kansspelinrichting, gelegen aan de Kerkstraat 60 te De Panne.

3.4. De gemeenteraad van de gemeente De Panne neemt op 6 juli 2015 het thans bestreden besluit waarbij zij weigert om met de verzoekende partij een convenant te sluiten.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

5. De verzoekende partij verwijst ter adstructie van de spoedeisendheid van de zaak naar een nota van de Kansspelcommissie van 18 augustus 2015 waarin de afschaffing wordt aangekondigd van de mogelijkheid om vergunde kansspelinrichtingen die geëxploiteerd worden op een “economisch weinig aantrekkelijke locatie” te verhuizen naar een nieuwe locatie. Die maatregel zou ingaan vanaf 1 januari 2016 en zou gelden voor aanvragen die ten laatste tegen 30 oktober 2015 ingediend zijn en tegen uiterlijk 4 december 2015 werden vervolledigd. Zij stelt dat de bestreden beslissing haar “in de kou [dreigt] te zetten” doordat zij hangende de annulatieprocedure de aanvraag tot verplaatsing niet tijdig zal kunnen indienen.

Bovendien zou het vanuit economisch oogpunt niet rationeel zijn om tegelijk meerdere verzoeken tot het afsluiten van een convenant in verscheidene andere lokaliteiten in te dienen en onderhandelingen aan te knopen met verscheidene potentiële (ver)kopers, terwijl er hoe dan ook maar één vergunning voor verplaatsing in aanmerking komt.

Artikel 37, 5°, van de kansspelwet dwingt haar om de bestaande niet rendabele exploitatie in stand te houden, anders loopt zij het risico dat de vergunning door de Kansspelcommissie wegens het ontbreken van daadwerkelijke exploitatie wordt ingetrokken. Het verlies van deze vergunning zou een zeer ernstige en onherstelbare schade voor de vennootschap teweegbrengen.

Tot slot betoogt de verzoekende partij dat het bijzonder moeilijk is om een vergunning klasse B te verkrijgen, aangezien het aantal licenties wettelijk beperkt is tot 180 voor het hele land. De Kansspelcommissie heeft de intentie om dit maximum tegen 2017 af te bouwen tot 150. Economisch minder rendabele vergunningen dreigen verloren te gaan, waardoor zij haar vergunning voor de exploitatie te Nieuwpoort zal moeten inleveren omdat zij er niet in geslaagd is om haar inrichting tijdig te verplaatsen. Teneinde dit verlies te

voorkomen, en de daarmee gepaard gaande ernstige schade, dient zij spoedig een arrest tot schorsing van de bestreden beslissing te verkrijgen.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

De Raad van State mag daarenboven alleen rekening houden met hetgeen in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. Hij mag geen acht slaan op hetgeen ter terechtzitting door verzoeker bijkomend nog wordt bijgebracht. De verwerende partij kan immers daarop niet meer schriftelijk reageren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, Parl.St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13).

7. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de Kansspelcommissie met ingang van 1 januari 2016 geen verplaatsing van kansspelinrichtingen meer zou toelaten, gaat het om een hypothetische

veronderstelling die bovendien niet direct betrokken is op haar persoonlijke toestand.

Vooralsnog beschikt zij immers over een vergunning die de exploitatie toelaat van een kansspelinrichting te Nieuwpoort. De bewering dat die inrichting onrendabel zou zijn, is in ieder geval niet toe te schrijven aan de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Evenmin blijkt uit overtuigende gegevens dat de Kansspelcommissie op het punt staat om, op grond van artikel 37, punt 5, van de kansspelwet, de verleende kansspelvergunning in te trekken. Indien zulks zich zou voordoen, kan er overigens aan herinnerd worden dat de schorsing thans op elk moment gevorderd kan worden en dat een nieuwe vordering mag worden ingediend die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen.

Bijgevolg maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat tijdens de duur van een annulatieprocedure onherroepelijke schadelijke gevolgen tot stand zullen komen die slechts kunnen worden vermeden door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing houdende de weigering om een convenant af te sluiten.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

8. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

V. Kosten

9. De bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de

rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien mei tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron